

Sygn. akt II Ka 1/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale prokuratora Ewy Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 roku

sprawy **R. S.**

oskarżonego z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy

z dnia 30 września 2019 roku sygn. akt II K 444/18

1. **Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.**

2. **Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. A. S. kwotę 591,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

3. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 1/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 30 września 2019r., sygn. akt II K 444/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Niezastosowania art. 37a k.p.k. poprzez nieorzeczenie wobec oskarżonego kary wolnościowej,</p> <p>Niewłaściwe zastosowanie art. 53§1 i 2 k.k. poprzez nie wzięcie pod uwagę na korzyść oskarżonego okoliczności wskazanych w uzasadnieniu apelacji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie sądu, zarzut podniesiony w apelacji został błędnie oznaczony jako naruszenie przepisów prawa materialnego. Art. 37a k.k. (nie k.p.k. jak wskazano w apelacji) stwarza możliwość a nie obowiązek orzeczenia kary grzywny albo kary ograniczenia wolności w miejsce kary pozbawienia wolności. Nie można więc mówić o żadnej obrazie prawa materialnego skoro orzeczenie konkretnej kary należy do sfery ocen sądu. Podobnie należy ocenić zarzut obrazu art. 53§1 i 2 k.k. Zarzuty te w istocie stanowią więc zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego, który okazał się niezasadny. Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia,</p>		

nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym.

Uznać należy, że Sąd Rejonowy przy wymiarze kary przeprowadził wszelkie dowody, które leżały u podstaw rozstrzygnięcia w przedmiocie jej wymiaru, a swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił. Sąd odwoławczy stanowisko to podziela. Niewątpliwie bowiem ustalone okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przypisanego oskarżonemu czynu, a także prezentowane przez wymienionego właściwości i warunki osobiste powodują że niepodobna jest skutecznie wywodzić, że wymierzona oskarżonemu kara razi surowością. Jakikolwiek łagodzenie wymierzonej kary nie znajduje należytego oparcia pośród zasad i dyrektyw wymiaru kary określonych w treści art. 53 k.k.

Brak było również podstaw do wymierzenia oskarżonemu R. S. kary łagodniejszej w oparciu o

treść art. 37a k.k. Oskarżony działał bowiem w warunkach recydywy szczególnej podstawowej, był on karany za przestępstwa aż 30 wyrokami sądowymi (k. 178-179). Biorąc pod uwagę, iż przestępstwo zarzucane oskarżonemu zagrożone jest karą pobawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat – w przypadku recydywy podstawowej Sąd miał możliwość wymierzenia kary do 12 lat pozbawienia wolności.

W przypadku oskarżonego R. S. Sąd I instancji ustalił w sposób indywidualny w stosunku do sprawcy wymiar i rodzaj orzeczonej kary, mając na uwadze fakt, by dolegliwość wymierzonej kary nie przekroczyła stopnia społecznej szkodliwości przypisanego sprawcy czynu zabronionego i stopnia winy. Sąd słusznie przyjął, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą odpowiednią, wymierzoną przecieź w najniższym możliwym ustawowym wymiarze. Należy jeszcze raz podkreślić, że uprzednia karalność jako okoliczność wpływająca na rodzaj i wymiar kary ma znaczenie przede wszystkim na gruncie prewencji indywidualnej, rzutuje na ocenę prawdopodobieństwa popełnienia przez sprawcę czynu zabronionego w przyszłości i świadczy o nieskuteczności wcześniej stosowanych kar. Powyższe wyklucza możliwość wymierzenia oskarżonemu kary innej niż bezwzględne pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu Odwoławczego, orzeczone przez Sąd Rejonowy kara jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości, przypisanego oskarżonemu czynu, nie przekracza stopnia winy sprawcy. Ponadto orzeczone kara spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego,

jak również da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.	
Wniosek	
- zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary wolnościowej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i uznał, iż orzeczona kara pozbawienia wolności jest słuszna i sprawiedliwa, nienosząca cech rażącej niewspółmierności.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Orzeczona kara pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy nie może zostać uznana za karę rażąco niewspółmiernie surową.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.</p> <p>Ponadto uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez adwokata wyznaczonego z urzędu Sąd na podstawie § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1714 z późn. zm.) zasądził na rzecz adw. A. S. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.</p>

7. PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczona kara pozbawienia wolności		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana